

summets udløb, at dette får økonomiske konsekvenser for referencen.

Arbejdsgruppen har overvejet, hvordan den økonomiske sikkerhedsstillelse bør være udformet. Som overordnede hensyn i overvejelserne er indgået, at ordningen så vidt muligt bør kunne dække de faktiske omkostninger, f.eks. til behandlingen af en asylsag og udsendelse af landet, at den bør være let at administrere, og at den skal kunne virke præventivt i forhold til misbrug af visum og have mærkbare konsekvenser for referencen.

Arbejdsgruppen har overvejet to mulige modeller for økonomisk sikkerhedsstillelse. Den ene model indebærer, at den herboende reference stiller en bankgaranti for et fast beløb, hvor hele beløbet bliver inddraget, hvis visumbetingelserne overtrædes. Fordelen ved denne model er, at den er let administrerbar, mens ulempen er, at garantien ikke i alle tilfælde vil kunne dække de reelt medgåede udgifter til f.eks. asylsagsbehandling og udsendelse. Den anden model indebærer, at den herboende reference stiller en bankgaranti for et fast beløb, og at der er adgang til inddrivelse hos referencen efter samme model, som gælder for ægtefællesammenføring. Det betyder, at udlændingemyndighederne kan inddrive de reelt medgåede udgifter i forbindelse med udlændingens overtrædelse af visumbetingelserne – i første omgang i kraft af garantien, og hvis dette ikke rækker, så i form af inddrivelse i løn m.v. Fordelen ved denne model er, at den så vidt muligt sikrer, at samfundets reelle udgifter dækkes, mens ulempen er, at det kan blive en langstrakt proces med domstolsprøvelse at få inddrevet det skyldige beløb.

Endelig finder arbejdsgruppen, at det faste beløb, der skal stilles sikkerhed for, bør være i størrelsesordenen 30-50.000 kr.

Som det fremgår af afsnit 2.2., skal det ved den vurdering af immigrationsrisikoen, som skal foretages efter Schengenreglerne, og hvori bl.a. indgår visumansøgerens personlige forhold, tillægges væsentlig betydning, hvis en herboende reference er villig til at stille økonomisk sikkerhed og på den måde vil indestå for, at visumansøgeren overholder visumbetingelserne. Vurderingen af immigrationsrisikoen suppleres således af dette yderligere kriterium, hvilket indebærer, at der fremover vil være flere udlændinge, som får mulighed for at komme på besøg her i landet.

Regeringen er enig i, at denne nye åbne visumpolitik, der indebærer, at flere udlændinge har mulighed for at få visum til Danmark, bør modsvares af konsekvenser for både ansøgeren og den herboende reference i de tilfælde, hvor visummet benyttes til at søge videregående ophold. Hensigten med visumreglerne er

at give udlændinge mulighed for at besøge herboende personer – ikke at tage ophold ud over den periode, der er givet visum til. Både visumansøgeren og den herboende reference skal i forbindelse med en visumansøgning oplyse om varigheden af det ønskede ophold, og denne periode kan højst udgøre 90 dage. Et visum er således en tilladelse til et kortvarigt ophold.

Regeringen finder endvidere, at det ligeledes bør have konsekvenser, hvis en udlænding, der har fået visum til Danmark, efter indrejsen begår kriminalitet eller i øvrigt udviser en sådan adfærd, at den pågældende udvises af landet.

Det er regeringens opfattelse, at indførelse af et økonomisk ansvar for den reference, der har inviteret ansøgeren til Danmark, er et rigtigt og konsekvent instrument, der må antages at have præventiv virkning.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres hjemmel til, at Udlændingestyrelsen kan betinge udstedelse af visum af, at den herboende reference stiller økonomisk sikkerhed for betaling af et beløb, således at beløbet forfalder til betaling, hvis visumansøgeren overtræder visumbetingelserne.

Regeringen finder det afgørende, at ordningen er så enkel og let at administrere som muligt. Dette kan opnås ved at anvende faste beløbsstørrelser. Det foreslås derfor, at beløbet, der skal stilles som økonomisk sikkerhed, er 50.000 kr., og at enten halvdelen af beløbet – 25.000 kr. – eller hele beløbet på 50.000 kr. forfalder til betaling ved overtrædelse af visumbetingelserne.

I de tilfælde, hvor de danske repræsentationer finder, at der kan udstedes bona fide visum – dvs. tilfælde, hvor repræsentationerne finder, at der umiddelbart kan udstedes visum, og visumansøgningen derfor ikke skal forelægges for Udlændingestyrelsen – kommer det ikke på tale at udstede visum mod, at den herboende reference stiller økonomisk sikkerhed. Det er således kun i de tilfælde, hvor repræsentationerne – bl.a. efter en vurdering af immigrationsrisikoen – finder, at der ikke umiddelbart kan udstedes visum, og visumansøgningen derfor skal forelægges for Udlændingestyrelsen, at det kan blive relevant at udstede visum mod, at den herboende reference stiller økonomisk sikkerhed.

Udstedelse af visum vil kun kunne betinges af, at den herboende reference stiller økonomisk sikkerhed, hvis visumansøgeren er statsborger i et land, der placeres i den nye immigrationslandegruppe. Disse udlændinge vil være omfattet af den lempede visump-raksis, der følger af den nye vurdering af immigrationsrisikoen, hvor det skal tillægges væsentlig betydning, at en herboende reference er villig til at stille økonomisk sikkerhed, jf. afsnit 2.2.